

RADICAL
ANTIFASCIST
WORD//ΕΚΔΟΣΗ
ΔΡΟΜΟΥ ΤΟΥ
ANTIFA ★ LAB //
ΤΕΥΧΟΣ 7 // 02-10

...ποιος είπε ότι οι Απόκριες

Ψέμματα. Αισχρά ψέμματα. Το αληθινό καρναβάλι τώρα ξεκινάει. Τώρα μόλις αρχίζει η πραγματική μασκαράτα. Εκατοντάδες μάσκες, χιλιάδες προσωπεία, ξεσκονισμένα, καλογυαλισμένα, βγαίνουν από το συρτάρι της καθημερινής ζωής και παίρνουν τους δρόμους. Απλανές βλέμμα; Πλαστικό χαμόγελο; Τσιτωμένο πρόσωπο; Όλα επιβάλλονται. Το πρωτόκολλο είναι αυστηρό. Μπορείς να υποδυθείς τα πάντα. Μπορείς να παραστήσεις τα πάντα. Μπορείς να είσαι μια αγριεμένη τίγρης ή μια χαδιάρα γατούλα, μια αριστοκρατική καμηλοπάρδαλη ή ένας ταπεινός σκαντζόχοιρος. Μπορείς να πετάξεις σαν πουλί (για μια χούφτα ευρώ στο Allou Fun Park) ή να συρθείς σαν το φίδι σε κάποιο στρατόπεδο κατανάλωσης για extree sports. Τό' παμε και πριν, μπορείς να γίνεις τα πάντα δικέ μου, μπορείς να γίνεις η γυναίκα με τα χίλια κι ένα πρόσωπα κορίτσι μου. Όλα επιτρέπονται. Εκτός από σένα.

Εκτός από το βλέμμα σου, τις λέξεις σου, τα χίλια σου, το περπάτημά σου, την ανάσα σου, το κλάμα σου, το γέλιο σου, όλα επιτρέπονται σ' αυτόν τον τακτοποιημένο σκατόκοσμο, εκτός από το να είσαι ο εαυτός σου, το σώμα σου κι η ψυχή σου, εκτός από στιδήποτε αποκαλύπτει το απέραντο κενό που βασιλεύει πίσω από τον θλιβερό κόσμο της οικονομίας του εμπορεύματος,

αυτή είναι η μοντέρνα εικδοχή της ελευθερίας φιλαράκι μου, η «ελευθερία επιλογής» καλή μου, «το δικαίωμα να διαλέξεις ελεύθερα» τη μάσκα σου, το κελί σου, το κουτάκι ζωής που σου αντιστοιχεί, γι' αυτό οι Απόκριες δεν τέλειωσαν, μόλις τώρα αρχίζουν κι όλα επιτρέπονται κι όλα (όπως πάντα) εδώ πληρώνονται.

τέλειωσαν;

To antifa*LAB είναι μια αντιφασιστική συνέλευση που ζει και δρα στην αθηναϊκή μητρόπολη, έχοντας διαρκώς στο στόχαστρό της όλους τους φασισμούς -είτε αυτοί κονιβαλάνε πάνω τους σβάστικες είτε όχι. Δεν έχουμε καμία σχέση με κανέναν κρατικό ή mediaκι θεσμικό φορέα (και καμία όρεξη δεν έχουμε να αποκτήσουμε στο μέλλον). Αν έχεις κάτι να μας πεις στείλτο στο antifalab@yahoo.gr-αλλιώς μπορεί και να μας πετύχεις στο δρόμο.

Ή Η ΚΡΙΣΗ Ή ΕΜΕΙΣ ΔΕ ΓΑΜΙΕΤΑΙ ΚΑΙ Η ΠΑΤΡΙΣ

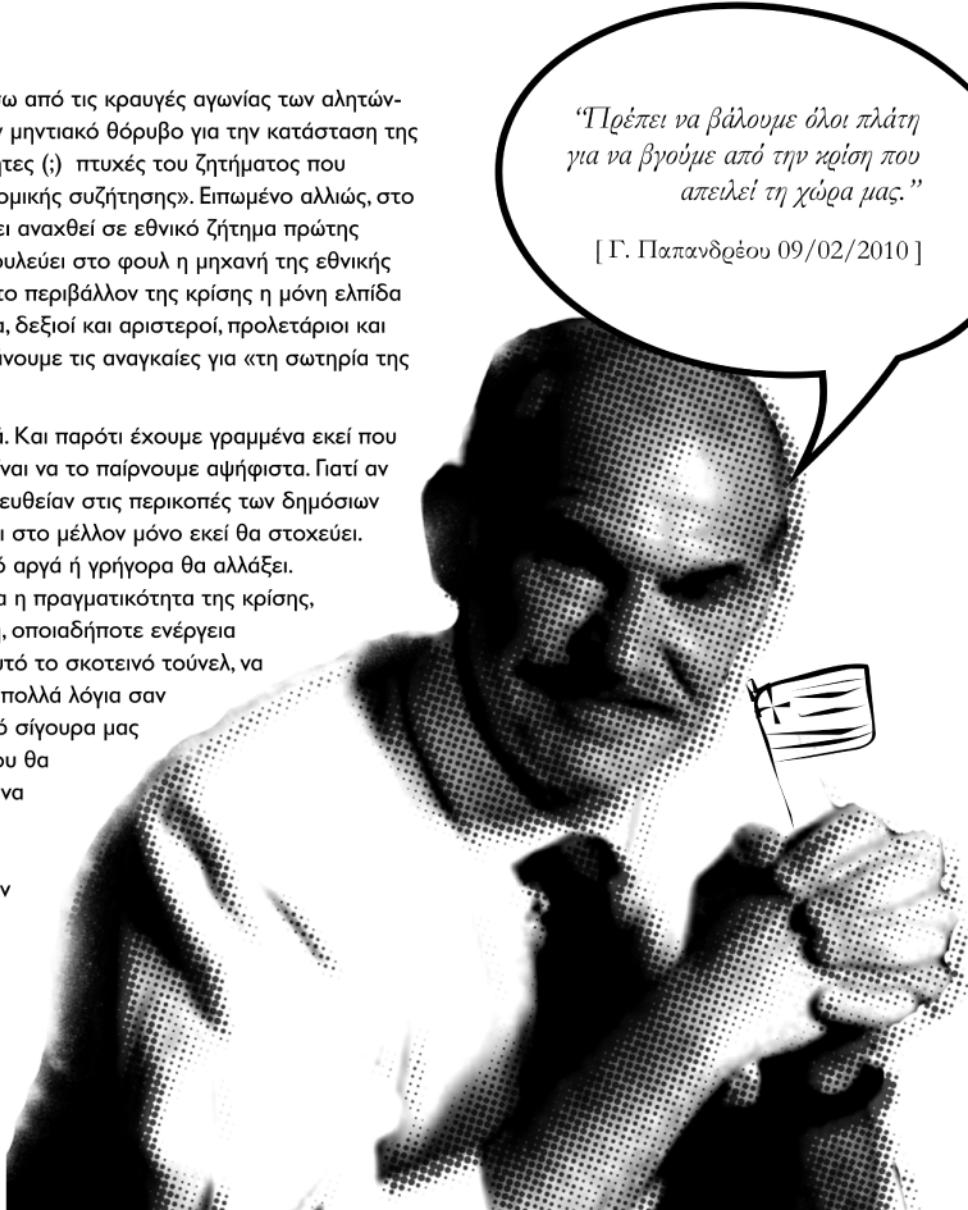
>Πίσω από τις γραμμές των εφημερίδων, πίσω από τις κραυγές αγωνίας των αλητών-ρουφιάνων-δημοσιογράφων, πίσω από τον μηντιακό θόρυβο για την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας, περνάνε απαρατήρητες (;) πτυχές του ζητήματος που ξεπερνάνε κατά πολύ τα όρια μιας «οικονομικής συζήτησης». Επωαμένο αλλιώς, στο βαθμό που η αντιμετώπιση της κρίσης έχει αναχθεί σε εθνικό ζήτημα πρώτης προτεραιότητας, είναι αναπόφευκτο να δουλεύει στο φουλ η μηχανή της εθνικής ενότητας. Λένε δηλαδή τα αφεντικά ότι στο περιβάλλον της κρίσης η μόνη ελπίδα διεξόδου είναι όλοι μαζί, θύτες και θύματα, δεξιοί και αριστεροί, προλετάριοι και αφεντικά, να σφιχταγκαλιστούμε και να κάνουμε τις αναγκαίες για «τη σωτηρία της χώρας» θυσίες.

Δεν κάνουν πλάκα. Το εννοούν στα σοβαρά. Και παρότι έχουμε γραμμένα εκεί που δεν πάνε μελάνι όλα τα παραπάνω δεν είναι να το πάιρνουμε αψήφιστα. Γιατί αν σήμερα η απειλή της κρίσης στοχεύει κατευθείαν στις περικοπές των δημόσιων δαπανών, δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι και στο μέλλον μόνο εκεί θα στοχεύει. Έχουμε κάθε λόγο να πιστεύουμε ότι αυτό αργά ή γρήγορα θα αλλάξει.

Προς το χειρότερο φυσικά. Με άλλα λόγια η πραγματικότητα της κρίσης, θα χρησιμεύσει ώστε οποιαδήποτε πράξη, οποιαδήποτε ενέργεια φαίνεται να εμποδίζουν την έξοδο από αυτό το σκοτεινό τούνελ, να αντιμετωπίζονται στεγνά και χωρίς πολλά πολλά λόγια σαν «προδοτικές», αντεθνικές πράξεις. Κι αυτό σίγουρα μας αφορά άμεσα. Τουλάχιστον στο βαθμό που θα συνεχίσουμε να γράφουμε, να μιλάμε και να πράττουμε σε ένα αντεθνικό πλαίσιο. Το μέλλον θα δείξει. Προς το παρόν συνεχίζουμε να φωνάζουμε με όλη μας την ψυχή Ή Η ΚΡΙΣΗ Ή ΕΜΕΙΣ ΔΕ ΓΑΜΙΕΤΑΙ ΚΑΙ Η ΠΑΤΡΙΣ. Με τη βεβαιότητα πως μόνο αν πάνε στο διάολο πατρίδες, σύνορα, καραβανάδες, φασίστες και αφεντικά θα δούμε τελικά φως στο τούνελ. Όχι μόνο της κρίσης. Της ζωής γενικότερα.

“Πρέπει να βάλουμε όλοι πλάτη για να βγούμε από την κρίση που απειλεί τη χώρα μας.”

[Γ. Παπανδρέου 09/02/2010]

Το να επικαλούνται ένας φασίστας ή ένα αφεντικό την εθνική ενότητα δεν είναι παράξενο.

....συνηθισμένο είναι. Το να την επικαλούνται όμως διάφοροι και διάφορες, που πουλάνε την εργατική τους δύναμη για να ζήσουν είναι σκανδαλώδες. Σκανδαλώδες αλλά όχι ανεξήγητο. Υπάρχουν φυσικά διάφορες απαντήσεις «του ποδαριού» επ' αυτού: από το φόβο της ανεργίας μέχρι την ηλίθια παραδοχή ότι στο περιβάλλον της κρίσης «κάποιες θυσίες είναι αναγκαίες». Όμως, η πραγματικότητα είναι εντελώς διαφορετική. Κανείς και καμία απ' όλους αυτούς δεν έχουν «πειστεί» για αυτές τις θυσίες. Σκύβουν όμως στην πλειοψηφία τους το κεφάλι υπάκουα γιατί αυτό κατά βάση συνήθισαν να κάνουν για είκοσι ολόκληρα χρόνια. Εκείνοι κι εκείνες που όχι μόνο δεν έβγαζαν μιλιά για την εκμετάλλευση των μεταναστών (εργατών κι εργατριών) αλλά αντιθέτως, συχνά πυκνά τους εκμεταλλευόντουσαν (για να τους καθαρίσουν το σπίτι, να τους χτίσουν το εξοχικό, να «κρατήσουν» τον παππού ή τη γιαγιά) στα πλαίσια των μικροαστικών τους φαντασιώσεων, δεν είναι δυνατό τώρα, που οι κώλοι έχουν σφίξει να αντιληφθούν με οποιοδήποτε τρόπο κοινά ταξικά συμφέροντα. Οι συνειδήσεις δεν αλλάζουν με την ευκολία που κάνει κανείς ζάπινγκ. **Με άλλα λόγια όσοι κι όσες πορεύθηκαν στη μέχρι πρότινος ασφαλή οδό του «μακριά απ' τον κώλο μου κι όπου θέλει νά 'ναι» την έχουν πατήσει άσχημα.** Αφενός γιατί αργά ή γρήγορα θα βρεθούν στη δυσάρεστη θέση εκείνων που μέχρι xτες λοιδωρούσαν. Αφετέρου, γιατί έχοντας κολυμπήσει για χρόνια ολόκληρα στα θολά νερά του ατομισμού δεν έχουν κανένα εφόδιο (πέρα από την βλακώδη πίστη τους στα αφεντικά) ώστε να τη βγάλουν «καθαρή». Το είπαμε και στην αρχή:

Έτσι ή αλλιώς όλα εδώ πληρώνονται...

Οι ρυθμίσεις για την ιθαγένεια είναι η άλλη όψη της μηδενικής ανοχής στη «λαθρού» μετανάστευση. Δεν πρόκειται για εκτίμηση αλλά για πραγματικότητα. Κι αν αυτή την περίοδο τα στρατόπεδα συγκέντρωσης δεν είναι στην πρώτη γραμμή της επικαιρότητας, αυτό δε σημαίνει πως έπαψαν να υπάρχουν.

Ένα τέτοιο στρατόπεδο είναι και το κέντρο κράτησης στη Βέννα της Ροδόπης, όπου στις αρχές φλεβάρη εξεγέρθηκαν οι κρατούμενοι μετανάστες. Υποτίθεται ότι είχαν σκοπό να επιταχύνουν την «προώθησή» τους στις πόλεις αλλά οι άθλιες συνθήκες σ' αυτά τα κέντρα φτάνουν και περισσεύουν για να εξεγερθούν. Οι λίγες μαρτυρίες για τη Βέννα είναι πανομοιότυπες με τα υπόλοιπα κέντρα κράτησης: συνωστισμός, απαράδεκτες συνθήκες υγιεινής, «μεσαιωνικού τύπου μπουντρούμια». Καμία επαφή με τον έξω κόσμο. Αυτή τη φορά όμως δεν πήγε ο Βούγιας να τους επισκεφτεί για να μιλήσει για κόλαση του Δάντη. Αυτή τη φορά η απάντηση του ελληνικού κράτους δίνει ένα δείγμα γραφής για το άμεσο μέλλον: 42 συλλήψεις για απόπειρα απόδρασης, στάση και φθορά δημόσιας περιουσίας, δίκη εξπρές χωρίς διερμηνείς και δικηγόρους και καταδίκες σε έξι μήνες φυλάκιση και απέλαση.

Λίγες μέρες μετά στην άλλη άκρη της χώρας, στο α.τ. Τρίπολης, ένας παλαιστίνιος κρατούμενος προσπάθησε να αυτοκτονήσει για να αποφύγει την απέλαση και οι συγκρατούμενοί του εξεγέρθηκαν, βάζοντας φωτιά στο κελί τους. Μερικοί κατέληξαν στο νοσοκομείο και άλλοι μεταφέρθηκαν σε άλλες «αίθουσες» του τμήματος. Άγωστο το πως «τιμωρήθηκαν» από τους τοπικούς μπάτσους για την απειθεία τους.

Τα περιστατικά αυτά είναι από τα λίγα που φτάνουν στα αυτιά μας, δεν είναι όμως τα μόνα.

Όσο τα στρατόπεδα συγκέντρωσης θα είναι κεντρικά για τη διαχείριση της μετανάστευσης (με προθάλαμο ή προέκταση τα αναρίθμητα κρατητήρια στα α.τ. όλης της χώρας) τόσο θα ξεσπάνε μικρές και μεγάλες ανταρσίες.

BENNA ΡΟΔΟΠΗΣ / [εξαγγελώντας]
γράμματα από τα σύνορα

ΜΕ ΧΑΡΤΙ

Ποιοι είναι αυτοί λοιπόν που τσακώθηκαν τόσο μεγαλόφωνα σ' αυτόν τον δημόσιο διάλογο για την ιθαγένεια;

Το ΠΑΣΟΚ και το ΛΑΟΣ; Οι αριστεροί και οι δεξιοί; Οι φιλάνθρωποι και οι στριμμένοι;

Κανένας δεν τσακώνεται. Πανώ στο νομοσχέδιο περί της ιθαγένειας που υποτίθεται πως κάνει γενναία βήματα για το "αύριο των μεταναστών στην ελλάδα", οι κάτοχοι του δημοσίου λόγου, του λόγου που σκούζει στα ΜΜΕ και βρωμάει στα κοινωνικά αναμασήματα του, είναι αυτοί που ήδη έχουν κανονίσει το παρελθόν και το παρόν του πιο υποτιμημένου κομματιού της εργατικής τάξης: Απ' την μία το κράτος -από τους γραβατωμένους σοσιαλδημοκράτες που κυκλοφορούν με ποδήλατο και τους χοντροκώληδες θαυμαστές του χιτλερ μέχρι τους βασανιστές ή σωματέμπορους μπάτσους και τους συνοριοφύλακες που στέλνουν φουσκωτά με μετανάστες στον πάτο του αιγαίου. Και απ' την άλλη ο εθνικός κορμός, αυτό το ξεφτιλισμένο συσσωμάτωμα από υπερτροφικά εγώ, που (τώρα που η κρίση βάζει φρένο στα καπιταλιστικά όνειρα που τρώγαν, βιάζαν και σκότωναν πάνω στις πλάτες άλλων) προσπαθούν με μανία -και με τις ταυτότητες στα δόντια- να γλιτώσουν από το άσχημο τέλος αυτού του 20ετούς "ελληνικού ονείρου".

Κανένας δεν τσακώνεται. Καμία δραματική "μάχη ιδεών". Πάνω στο νομοσχέδιο για την ιθαγένεια, στις δίβην παροχές υπό προϋποθέσεις για τους μετανάστες που χρόνια τώρα αποτελούν κομμάτια της ελλαδικής κοινωνίας και στο βγάλσιμο στην σέντρα όλου αυτού του κύματος προσφύγων πολέμου (από Αφγανιστάν, Πακιστάν, Σομαλία, Σενεγάλη) που κρίθηκε περισσευάμενο, το

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ
«ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ ΔΙΑΛΟΓΟΥΣ» ΠΟΥ
ΚΑΛΟΥΝ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ (ΟΧΙ ΓΙΑ
BASEBALL...)

ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ

ΑΙΓΑΙΟ ΧΩΡΙΣ

μόνο που σχεδιάζεται δεν είναι παρά η συνέχιση της λελασίας της εργατικής τάξης με άλλα μέσα. Θα έπρεπε να είναι μαλάκας ή χρυσόψφαρο για να μη το καταλαβαίνει κάποιος σήμερα αυτό, αλλά επίσης θα ήταν χαζοχαρούμενος κάποιος για να μην παραδεχτεί ότι είναι πολλοί αυτοί που εκπαιδεύονται με επιτυχία να είναι και τα δυο.

Το ζήτημα της διαχείρισης των μεταναστών είναι ζήτημα διαχείρισης της εργασίας. Οι μετανάστες από το Πακιστάν δεν διήνυσαν εκατοντάδες χιλιόμετρα για να καμφάρωσουν τον παρθενώνα. Οι μετανάστριες από την ρωσία δεν κατέληξαν κλεισμένες στα υπόγεια του τράφικινγκ γύρω απ' την ομόνοια για να χαρούν το αιγαιοπελαγίτικο τοπίο. Είναι εργάτριες και εργάτες, όπως είναι, όπως είμαστε δεκάδες χιλιάδες άλλοι σ' αυτές τις πόλεις, με ιθαγένεια ή χωρίς, όλοι αυτοί που χτίζουμε κάθε μέρα και κάθε νύχτα το σύνολο του πλούτου στις φοβισμένες μητροπόλεις που είμαστε μαντρωμένοι. Όλοι αυτοί που στις συζητήσεις για το μέλλον μας μέσα στο "σκοτεινό περιβάλλον της κρίσης" θα περιλαμβανόμαστε σαν κωλοστατιστικές μέχρι να φωνάξουμε το όνομα μας.

Η εργατική τάξη στην ελλάδα είναι σήμερα πέρα για πέρα πολυεθνική - και αυτή είναι μια πραγματικότητα που κανένα κωλονομοσχέδιο δε μπορεί να την αλλάξει..

Μάθαμε τόσα χρόνια για το κάλα να βγάζουμε τον σκασμό - καιρός να μάθουμε να κλωτσάμε.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Η "ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΙΑ" ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ

Στην ελληνική νομοθεσία ο όρος ιθαγένεια είναι το ίδιο πράγμα με την υπηκοότητα. Κι αυτό είναι κάτι που έχει να κάνει και με την ιστορία του ελληνικού κράτους. Μια ιστορία κατά την οποία το ελληνικό κράτος βρισκόταν πάντα σε επίθεση απέναντι στα γειτονικά του κράτη και μαζί με τα εδάφη που κατακτούσε επρεπε να αφομοιώσει και τους πληθυσμούς τους. Οπότε, ο ορίσμός του ποιός είναι έλληνας έπρεπε να είναι είναι κάτι ευέλικτο...

Στα νεώτερα χρόνια πάντως, κανένας μετανάστης δε ζήτησε ποτέ να τον αποκαλούν έλληνα. Πολύ περισσότερο αν:

Είναι κάποιος που έφυγε από κάποια χώρα που η ελλάδα διατηρεί στρατό (αφγανιστάν, σομαλία).

Έχει ξεφύγει από έλληνες δουλεμπόρους, μαφιόζους, λιμενόμπατσους...

Έχει αντιμετωπίσει τους έλληνες μπάτσους.

Έχει δουλέψει στα χωράφια της ελληνικής επαρχίας υπό την απειλή όπλων.

Ο κατάλογος είναι δυστυχώς ατέλειωτος...

Είναι ο κατάλογος της από τα πάνω ταξικής βίας ενάντια στους μετανάστες εργάτες.

Και το μόνο σίγουρο γι αυτό το νομοσχέδιο, είναι πως αφορά στην βίαιη διαχείριση της εργασίας ενός μεγάλου κομματιού της εργατικής τάξης σε καιρό κρίσης.

Αντιθέτως, για να είναι νόμιμος του απαιτούν να δηλώνει έλληνας.

Η περσινή χρονιά έδειξε πως οι μετανάστες όχι μόνο δε φοβούνται να βγουν στο δρόμο απέναντι στους μπάτσους και στους πατριώτες, αλλά πως μπορούν να είναι επικίνδυνοι για την κοινωνική ειρήνη.

Το νομοσχέδιο λέει ξεκάθαρα πως για να πάρει κάποιος χαρτιά πρέπει να έχει καθαρό μητρώο όταν καταθέσει την αίτηση και μέχρι να πάρει την απάντηση μετά από 2 χρόνια. Θα ζει δηλαδή υπό καθεστώς εκβιασμού με εκβιαστές τους έλληνες μπάτσους, τα αφεντικά, τους ρουφιάνους...

[2-3 πράγματα που ξέρουμε για αυτήν]

Άλλωστε, αυτοί που θα πάρουν χαρτιά είναι ελάχιστοι (μπροστά σ' αυτούς πουζ ουν και δουλεύουν) κι είναι αυτοί που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο είναι ήδη ουσιαστικά νόμιμοι.

Οπότε, γιατί τόσος χαμός;

Φαίνεται πως το ελληνικό κράτος θέλει να φτιάξει τις ταξικές του συμμαχίες απέναντι σε μια πολυεθνική εργατική τάξη. Δεν αρκεί πλέον το χάπι της εθνικής ενότητας. Κι όλα αυτά σε καιρό κρίσης, με τα νεύρα τεντωμένα...

Όμως τί θα γίνει μ' όσους ζητάνε άσυλο;

Το ελληνικό κράτος νομιμοποιείται, αφού θα δώσει κάποια ψίχουλα σε κάποιους, να δείξει μηδενική ανοχή σ' όλους τους υπόλοιπους: Έ, αφού ορισμένοι θα πάρουν ιθαγένεια, οι άλλοι να πάνε να πνιγούν. Κυριολεκτικά. Τη δουλειά αυτή έχει αναλάβει το ελληνικό ναυτικό μαζί με τη frontex, την ευρωπαϊκή ακτοφυλάκη που έχει ήδη μετατρέψει τη μεσόγειο σε μια ευρωπαϊκή λίμνη γεμίζοντας τη με αίμα.

Εντωμεταξύ, τα αικροδεξιά καθάρματα βρήκαν χώρο να μιλήσουν κι έτσι ο νόμος έχει ήδη γίνει ακόμα πιο σκληρός απ' ότι ήταν...

*Και μια υποσημείωση: Ένας από τους μύθους που συνδέονται με τις παροχές του νομοσχεδίου είναι αυτός που εξυμνεί την υποτιθέμενη ανατίμηση της εργατικής δύναμης των μεταναστών (τους οποίους περιλαμβάνει): επειδή είμαστε κάπως πιο κακύποπτοι για τις ευγενείς προθέσεις των ντόπιων αφεντικών, να θυμήσουμε ότι για την ανανέωση της άδειας παραμονής οι μετανάστες εργάτες πρέπει να πηγαίνουν στην αρμόδια υπηρεσία έναν ελάχιστο αριθμό ενσήμων, δηλαδή οι εργοδότες τους πρέπει να τους βάζουν τουλάχιστον κάποια ένσημα για να μπορούν οι εργάτες τους να “αγοράζουν” τη νομιμότητα τους και να συνεχίζουν να δουλεύουν. Αν με το νέο νόμο κάποιοι νομιμοποιηθούν, κανένας δε θα ξαφνιαστεί αν τα αφεντικά τους χρησιμοποιήσουν την δικαιολογία της νέας κατάστασης για να σταματήσουν να τους βάζουν ένσημα αφού, πλέον, «δεν θα τα χρειάζονται»... Λέμε τώρα.

ΜΑΛΑΚΙΣ ΜΕΝΗ

ΖΩΗ

{ βασισμένο σε πραγματικούς
μαλάκες }

ΣΕ ΑΚΟΥΣΑ.
ΜΕ ΚΟΡΟΪ-
ΔΕΥΕΣ!

ΠΟΙΟΝ
ΕΙΠΕΣ
ΜΑΛΑΚΑ
;)!

ΝΑ, ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ
ΝΟΜΙΖΕΙΣ ΟΤΙ
ΕΙΜΑΙ ΜΑΛΑ-
ΚΑΣ!

ΓΕΙΑ ΣΑΣ, ΧΟΝΤΡΟ-
ΜΑΛΑΚΕΣ!

CHARB.

Ο δήμος αθηναίων προσναγγέλλει τα νέα του σχέδια χια το κέντρο της Αθήνας:

Καινούριες πλατείες / πεζόδρομήσεις / πράσινο / ασφάλεια / καθαριότητα. Το κέντρο της πόλης μετατρέπεται σε ένα χαζοχαρούμενο πάρκο όπου οι κάτοικοι της Αθήνας και των προαστίων θα μπορούν να γευτούν με ασφάλεια την «άγρια ζωή του downtown». Οι έως τώρα κάτοικοι και θαμώνες της περιοχής το πολύ να χωράνε ως εκθέματα σε καμιά βιτρίνα, εξωτικά δείγματα κάποιων ιστοριών από το αφγανιστάν, τη σομαλία και το πακιστάν που δεν «ταίριαζαν» μέσα στη γυαλιστερή καπιταλιστική πόλη. Στρατιές πιθήκων –υπουργοί, αρχιτέκτονες, free press κι ευαίσθητοι με παντιέρα τους καθαγιασμένους όρους όπως πράσινο, ποιότητα ζωής, εξυγίανση, ασφάλεια έχουν ξεκινήσει ένα πόλεμο μέσα στις πόλεις, με όλη την υλικότητα που μπορεί να έχει η λέξη, με σκούπες και βασανισμούς σε κρατητήρια. Ένα πόλεμο ενάντια σε κάθε «απείθαρχο σώμα», σε κάθε σώμα που, όπως έμαθαν καλά το περασμένο μάιο (στην εξέγερση των ισλαμιστών μεταναστών που ακολούθησε το σκίσιμο του κορανιού ενός απ' αυτούς, κατά την διάρκεια σκούπας των μπάτσων), μπορεί να γίνει **απειλητικό για την αποχαυνωτική ησυχία αυτής της πόλης...**

